

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobců: a) **M. M.**, narozen X,
 b) **S. M.**, narozena X,
 oba bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje,**
 sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

za účasti osob
zúčastněných na
řízení:

I) CETIN a.s., IČO: 04084063,
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9,
II) J. M., narozen X,
bytem X,
III) J. M., narozena X,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 8. 2022, č. j. KUUK/126796/2022,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 23. 8. 2022, č. j. KUUK/126796/2022, jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Šluknov, odboru stavební úřad, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 4. 3. 2021, č. j. OSÚ/1626/2021/1334/2018/mas. Tímto rozhodnutím stavební úřad podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) nařídil žalobcům odstranění stavby „Plynofikace bytu v 1. NP rodinného domu na adrese X, v obci X“ umístěné na pozemcích p. č. XA a XB v k. ú. X (dále jen „předmětná stavba“). Současně stavební úřad stanovil lhůtu a podmínky pro odstranění předmětné stavby. Žalobci se v žalobě domáhali také toho, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit jim náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobci uvedli, že podle rozhodování správních orgánů a správních soudů ve věci jejich žádosti o dodatečné povolení předmětné stavby nejsou jejich oprávnění popsána v „Prohlášení vlastníků“ závazná pro současné vlastníky bytu v 2. NP ani pro správní orgány při posuzování jejich žádosti o dodatečné povolení stavby. Nyní napadené rozhodnutí považují za nespravedlivé a alibistické, protože je odůvodněno zastavením řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby z důvodu nedoložení souhlasu současných spoluvlastníků podle § 184a stavebního zákona na základě výzvy ze dne 15. 1. 2019, č. j. OSÚ/517/2019/1334/2018-mas. Podle žalobců stavební úřad tuto výzvu vydal zjevně po uplynutí lhůty pro koncentraci řízení a také po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí o dodatečném povolení, a to až v souvislosti s pokračováním správního řízení po zrušení jeho nezákonného přerušování odvolacím orgánem. Skutečný důvod pro vydání výzvy po uplynutí lhůt nebyl nikdy objasněn ani zdůvodněn.
3. Podle žalobců neexistuje žádný důkaz o tom, že by plynofikace jejich bytu byla provedena neoprávněně, tedy proti vůli spoluvlastníků domu či v rozporu s veřejným zájmem. Výzvě stavebního úřadu, kterou označují jako „latentní“, nevyhověli s ohledem na § 1167 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). To se následně stalo flagrantní záminkou k zastavení řízení o dodatečném povolení stavby. V nynějším řízení je právě zastavení řízení o žádosti jediným důvodem pro odstranění stavby. K průběhu řízení o dodatečném povolení stavby mají žalobci i další výhrady, jež však podle názoru soudu nejsou pro posouzení nyní projednávané věci podstatné, a není je proto třeba na tomto místě reprodukovat.
4. Podle žalobců je evidentní, že v průběhu správního řízení nebyl zjištěn skutečný stav věci ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a byl porušen § 2 odst. 3 tohoto zákona. Stavební úřad podle nich před zahájením řízení o odstranění stavby řádně nezjistil skutečný stav plynofikace bytu 1. NP,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jak v odůvodnění svého rozhodnutí zkráceně uvádí. Odůvodnění rozhodnutí je podle nich nedůvěryhodné, neboť žalovaný již ve svém sdělení ze dne 7. 12. 2018, č. j. 417/UPS/2018-4, uvedl, že ve věci šetření legality stavby se stavební úřad dopustil závažného pochybení, když před zahájením řízení neprovedl dokazování. V odůvodnění napadeného rozhodnutí paradoxně není zmíněna žádná aavada správního řízení a není objasněn ani důvod změny náhledu na závažné pochybení, které žalovaný konstatoval v uvedeném sdělení, resp. opomenutí této skutečnosti v odůvodnění. To má podle žalobců zásadní vliv nejen na správnost napadeného rozhodnutí, ale i na celkový průběh správního řízení.

5. Dům č. p. XC v k. ú. X se stejně jako pozemky parc. č. XA a XB, na kterých je stavba umístěna, nachází ve spoluvlastnictví žalobců a J. a J. M. Vzhledem k úpravě občanského zákoníku a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2022 ve věci řízení o dodatečném povolení stavby žalobci dovozují, že nařízené odstranění stavby se nepochybně dotkne i současných spoluvlastníků nemovitosti. Proto se domnívají, že napadené rozhodnutí nelze vykonat tak, aby se nedotklo práv spoluvlastníků. Z tohoto důvodu měla být povinnost odstranit předmětnou stavbu nařízena všem spoluvlastníkům domu č. p. XC.
6. Závěrem žalobci sdělili, že u Okresního soudu v Děčíně v srpnu 2022 podali žalobu na určení vydržení inženýrské sítě k plynofikovanému bytu 1. NP na pozemcích ve spoluvlastnictví.
7. Žalobci také navrhli provedení důkazů listy vlastnictví č. XD a č. XE k. ú. X, smlouvou s dodavatelem plynu, prohlášením vlastníků, rozsudkem Nejvyššího správního soudu [zjevně ve věci kasační stížnosti žalobce a) týkající se řízení o dodatečném povolení stavby – pozn. soudu], listinou o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby, výzvou stavebního úřadu k doložení souhlasu, výzvou ze dne 15. 1. 2019, oznámením kontrolním prohlídky, protokolem ze dne 10. 7. 2018, sdělením žalovaného ze dne 7. 12. 2018, žalobou napadeným rozhodnutím a žalobou o vydržení inženýrské sítě.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Konstatoval, že podstatná část námitek se vztahuje k řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, a míří tedy mimo předmět řízení. Nesouhlasil s tím, že by skutkový stav věci nebyl náležitě zjištěn. Po prohlídce konané dne 10. 7. 2018, kdy bylo zjištěno, že plynofikace 1. NP rodinného domu na adrese X ve X byla pravděpodobně provedena bez povolení stavebního úřadu, stavební úřad svá zjištění ohledně legálnosti stavby doplňoval, a to mj. i podle pokynu žalovaného uvedeného v jeho sdělení ze dne 7. 12. 2018, č. j. 417/UPS/2018. Žalovaný se ztotožnil s názorem stavebního úřadu, že stavba je stavbou nepovolenou ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a je třeba o ní vést řízení o nařízení odstranění stavby.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

9. J. a J. M. jako osoby zúčastněné na řízení uvedli, že řízení by se mělo týkat výlučně rozhodnutí žalovaného ve věci odstranění stavby. Pokud bylo zamítavě rozhodnuto o dodatečném povolení stavby, je podle nich rozhodnutí o jejím odstranění logickým a zákonem předpokládaným důsledkem. Žádné skutečnosti uvedené v žalobě zákonnost uvedeného postupu nezpochybňují.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Posouzení věci soudem

10. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobci soudu nesdělili nesouhlas s tímto postupem, přičemž byli poučeni, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělili.
11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
14. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
15. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona lze stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že
 - a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
 - b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.

16. V dané věci stavební úřad i žalovaný vycházeli z toho, že žalobci byli vlastníky a stavebníky stavby, která byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem a která nebyla ani dodatečně povolena.
17. Významná část žalobních námitek se přitom týká údajných pochybení správních orgánů při postupu a při rozhodování v řízení o dodatečném povolení stavby. V nyní posuzovaném řízení o odstranění stavby však tyto skutečnosti nelze posuzovat ani znovu přezkoumávat. Správní orgán je při rozhodování o nařízení odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona povinen vycházet ze skutečnosti, že stavba nebyla dodatečně povolena. Žalobce a) se v řízení vedeném před tímto soudem pod sp. zn. 16 A 9/2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2020, č. j. KUUK/186548/2020, sp. zn. KUUK/176073/2020, jímž bylo zamítnuto odvolání jeho a žalobkyně b) [v soudním řízení nakonec v postavení osoby zúčastněné na řízení, neboť řízení ve vztahu k její osobě bylo zastaveno z důvodu nezaplacení soudního poplatku] a potvrzeno usnesení stavebního úřadu ze dne 2. 11. 2020, č. j. OSÚ/9153/2020/1334/2018/mas, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnuto o zastavení řízení o dodatečném povolení předmětné stavby. Soud tuto žalobu zamítl, jeho rozhodnutí pak ke kasační stížnosti žalobce a) potvrdil i Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 28. 7. 2022, č. j. 1 As 65/2022-44. Tyto námitky proto soud posoudil jako irelevantní ve vztahu k nyní projednávané věci, a jako takovými se jimi nezabýval.
18. Žalobci žalovanému dále vytkli, že v průběhu správního řízení nebyl zjištěn skutečný stav věci ve smyslu § 3 správního řádu a byl porušen § 2 odst. 3 správního řádu. Uvedené námitky soud považuje za zcela obecné, kdy namítáno je bez bližšího odůvodnění přílehlajícího na konkrétní skutkové okolnosti věci pouhé porušení obecných ustanovení zákona. Žalobci namítli též to, že stavební úřad před zahájením řízení o odstranění stavby nezjistil skutečný stav stavby, ačkoli mu v tomto směru mělo být žalovaným ve sdělení ze dne 7. 12. 2018, č. j. 417/UPS/2018-4, vytknuto závažné pochybení, když před zahájením řízení neprovedl dokazování. V žalobě není uvedeno a ani to není nijak zřejmé, zda a případně jaké mohlo mít vytknuté pochybení z doby více než dva roky předcházející vydání prvostupňového rozhodnutí o nařízení odstranění stavby dopady na zákonnost tohoto rozhodnutí.
19. Z předloženého správního spisu sice skutečně vyplývá, že zahájení řízení o odstranění stavby v srpnu 2018 se žalovanému dle sdělení ze dne 7. 12. 2018 jevilo jako předčasné, neboť v té době nebylo postaveno najisto, že předmětná stavba je skutečně stavbou nepovolenou. Stavební úřad však v tomto směru po žalobci zmíněné intervenci žalovaného učinil potřebná zjištění. Dle odůvodnění prvostupňového rozhodnutí tak stavební úřad žádnou žádost o stavební povolení či jiné podání směřující k povolení stavby nedohledal v jím vedeném podacím deníku, ačkoli předmětná stavba povolení vyžadovala. Žádné písemnosti nedohledal ani ve spisové složce vedené ohledně plynofikace města Šluknov týkající se středotlakého plynovodu v ulicích Sv. Čecha či 17. listopadu. Podklady o tom,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

že by se v rámci plynofikace města prováděly současně přípojky k rodinnému domu, nebyly zjištěny ani u Městského úřadu Šluknov. Žádný doklad v tomto směru nepředložili ani žalobci. Na základě těchto zjištění žalovaný dospěl k odůvodněnému závěru, že skutečně šlo o nepovolenou stavbu ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, o níž se má vést řízení o nařízení odstranění stavby. Žalobci tato jeho zjištění a závěry v žalobě nijak nezpochybnili.

20. Požadavek žalobců na obsah odůvodnění rozhodnutí žalovaného nelze ve světle právě uvedeného a poněkud nerozpracované žalobní námitky považovat za opodstatněný, neboť pochybení stavebního úřadu při zahájení řízení zjevně odstraněno bylo. Podrobný popis vad řízení, které však před vydáním rozhodnutí byly odstraněny, překračuje požadavky na odůvodnění správních rozhodnutí dle § 68 odst. 3 správního řádu.
21. Soud proto uzavírá, že stavební úřad i žalovaný při rozhodování v projednávané věci správně vycházeli ze skutečnosti, že stavba byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem a že ani nebyla dodatečně povolena. Podmínky pro nařízení odstranění předmětné stavby tedy byly splněny.
22. K otázce postavení manželů M. soud konstatuje, že nařídit odstranění stavby je možné vlastníkově stavby nebo stavebníkovi stavby. Z tvrzení žalobců, manželů M. ani z obsahu správního spisu nevyplývá, že by M. byli v postavení těchto osob. Lze důvodně předpokládat, že odstranění předmětné stavby se jich jako spoluvlastníků domu č. p. XC a pozemků parc. č. XA a XB nějakým způsobem skutečně dotkne, jejich práva v řízení však byla zajištěna v první řadě tím, že s nimi správní orgány jednaly jako s účastníky řízení. S případným dotčením svých veřejných subjektivních práv pak měli možnost se obrátit na soud právě manželé M.; žalobcům hájení cizích práv nepřisluší.
23. Jak totiž vyplývá z ustálené judikatury, žalobce může v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu účinně namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou byl zkrácen na svých právech, přičemž zkrácením na právech je pak nutno rozumět zkrácení na právech hmotných i procesních. Žalobce se může domoci ochrany pouze proti porušení těch vlastních práv, na nichž byl rozhodnutím sám zkrácen, nikoliv porušení práv jiného subjektu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 7 A 139/2001-67, publ. pod č. 379/2004 Sb. NSS, ze dne 28. 1. 2009, č. j. 8 As 52/2008-92, ze dne 29. 8. 2008, č. j. 5 As 10/2008-103, ze dne 19. 8. 2011, č. j. 5 As 58/2011-141, nebo ze dne 11. 10. 2017, č. j. 9 Azs 214/2017-58).
24. Skutečnost, že žalobci k Okresnímu soudu v Děčíně v srpnu 2022 podali žalobu na určení vydržení inženýrské sítě k plynofikovanému bytu 1. NP na pozemcích ve spoluvlastnictví, nesouvisí se zákonností či bezvadností napadeného rozhodnutí.
25. Soud proto žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
26. Soud neprovedl dokazování žalobci navrženými důkazními prostředky. Žalobou o vydržení inženýrské a smlouvou s dodavatelem plynu nebyl důkaz proveden proto, že skutečnosti z nich případně zjistitelné nejsou pro posouzení nyní projednávané věci relevantní. Ostatní listiny jsou součástí předloženého správního spisu, kterým se stejně jako judikaturou ve správním soudnictví dokazování neprovádí.
27. Soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci neměli ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

28. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyla soudem osobám zúčastněným na řízení uložena žádná povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. ledna 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.